

[Bilgrav-Nielsen]

etoft tror på – at en eventuel enighed mellem EF-ministrene om denne sag vil føre til, at man på samme dag indfører den samme afgift i samtlige EF-lande. Nej, det tror hr. Duetoft heller ikke på.

(Kort bemærkning).

Jes Lunde (SF):

Hr. Kim Behnke mente, at hvis Danmark gjorde en meget stor indsats for at reducere vores CO₂-forbrug, ville det ikke være målbart globalt – det kan såmænd godt være. Hvis hr. Kim Behnke fra nu af smed alt sit affald i de danske skove, ville det sikkert heller ikke være målbart, men hvis det dannede mønster, ville vi have et problem, og på samme måde er det jo internationalt. Det er muligt, at vi er en meget lille brik, men det er alligevel væsentligt, hvad vi gør, for, hvordan vi kan påvirke de andre, når vi møder op i internationale forsamlinger. Den første forudsætning for, at vi kan argumentere for, at andre lande reducerer deres CO₂-forbrug, er, at vi er villige til selv at gøre noget ved det.

Hr. Duetoft var meget inde på EF-problematikken, og hr. Bilgrav-Nielsen har svaret langt hen ad vejen. Hvis EF skulle agere hurtigt, altså hvis der allerede til oktober ligger et direktivforslag på området, så må man jo tage beslutningsforslag nr. B 52 i den ene hånd og direktivforslaget i den anden hånd og finde ud af noget, der kan fungere, så det sker der jo ikke noget ved. Omvendt, hvis EF's forslag kommer meget sent, altså hvis det varer 1, 2 eller 3 år, som nærmere er min forventning, for det tager en vældig tid nede i den lovmølle, så gør det jo ikke noget, at vi har gennemført noget; så må vi bare se på det EF-forslag, når det kommer til sin tid. Vort bidrag kan være, at vi kan komme med et forslag, som kan fremskynde processen i EF-systemet efter de retningslinjer, som direktørerne for Miljødirektoratet, som jeg tidligere har citeret i denne debat, har givet udtryk for, nemlig at vi ved at tage stilling til CO₂-afgiften nu og indføre den konkret gør det lettere for EF at komme nogen vegne også på denne bane.

(Kort bemærkning).

Poul Nielson (S):

Det er til hr. Flemming Hansen, som drager skotøjshandlernes elregning ind i diskussionen

igen. Når det spørgsmål påkaldte sig interesse ved indledningen til hele forårets diskussion om beslutningsforslag nr. B 52, var det, fordi der var en reaktion på det tidspunkt, som jeg kaldte rutinepræget hysteri, som jo netop gik ud på, at en sådan afgift ville være konkurrenceødelæggende i forhold til konkurrenternes situation på dette område. Det var baggrunden for, at vi stillede det lille indiskrete spørgsmål om, hvad elprisen typisk er for en skotøjshandler i f.eks. Flensborg. Det var 1 kr. pr. kWh sammenlignet med ca. 40 øre i Vejle eller Fredericia. Med denne afgiftsændring vil det altså stadig væk være dobbelt så dyrt i Flensborg for detailhandelen som i Danmark. Det var det, den diskussion gik ud på.

Men hele diskussionen er i øvrigt noget skæv, for da man i forvejen har energiafgifter i et eller andet omfang i alle de lande, vi konkurrerer med, er det, der sker, det, at vi fra at have nul indfører noget andet, som de andre også får, og kalder det CO₂-afgift, så forskellen mellem os og de andre bliver lidt mindre. Det er hele sagen.

Inger Stilling Pedersen (KRF):

Det er godt at væbne sig med tålmodighed, debatten er lang, men meget nyt kommer der jo ikke frem i den. Når det drejer sig om miljøafgifter, CO₂-afgifter, energiafgifter, er det, der betyder noget for den enkelte forbruger og den enkelte virksomhed, de samlede udgifter, man har. Man kan ikke bare sige, at elprisen er højere i Tyskland end i Danmark, for det er der måske andre ting der til gengæld ikke er, og derfor er der mange virksomheder, der i øjeblikket protesterer over at få det lille hak oveni igen. Man kan heller ikke bare sige til virksomhederne, at de må give sig til at spare, for der er jo grænser for, hvor meget man kan spare.

For ikke ret længe siden diskuterede vi ombygning af kørekort, og nogle af de partier, der i dag står bag det foreliggende forslag, sagde, at det ville være helt forkert af regeringen at kræve kørekortene ombyttet, når man vidste, at der om kort tid kom noget fra EF.

I dag siger man, at vi skal være forud for EF, for der kommer sikkert noget, der er meget værre fra EF om kort tid. Derfor er der mange af os, der står fuldstændig undrende og siger: Jamen hvorfor sådan et hastværk? Hvorfor kan man ikke vente f.eks. bare til efteråret og se, om der kommer noget fra EF, som vi kan bruge?